

Núm. de Protocol: SS-0023-2/2005
TSA: 02/06

S E N T È N C I A NÚM. 02-2007

PARTS:

Apel·lant: CASS
Representant: D.A. (C.M.)
Advocat: A.M.

Apel·lada: A.L.A
Representant: C.F.
Advocat : O.C.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de gener de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0023-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 23 de novembre de 2005 de la Secció Administrativa de la Batllia va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. A L.A .contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i va anul·lar les resolucions de 18 de març i 20 d'abril de 2005, tot declarant el dret de l'interessat a que li sigui reconegut, com a conseqüència de l'accident de treball que va patir el 21 de gener de 2004, un grau d'I.P.P. del 30 per cent, sense incloure l'element professional.

2n.- La representació de la C.A.S.S. va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, en discrepar de les conclusions a què arriba la mateixa sobre l'estat de salut de l'interessat. En concret, l'entitat parapública discuteix que les seqüeles del genoll esquerre es valorin en un 15% i no en un 12%, com va proposar la seva assessoria mèdica, ja que es tracta d'una patologia lleu. D'altra banda, considera que no ha quedat degudament acreditada l'existència d'una desaxació a la cama esquerra.

3r.- La representació de l'assegurat s'oposa al recurs de la C.A.S.S., al·legant que la sentència es basa en les conclusions a què han arribat els perits judicials, que han de prevaler sobre un informe de part, com és el de l'assessoria mèdica de la parapública. D'altra banda, quant a la desaxació de la cama esquerra, defensa les conclusions del dictamen pericial, que és de data posterior als altres informes mèdics i, per això, reflexa amb més exactitud el seu actual estat de salut.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La discrepància que manifesta la representació de la C.A.S.S. amb la sentència apel·lada es circumscriu a la determinació de l'element objectiu de la invalidesa per accident de treball, és a dir, del grau de minusvalidesa que pateix l'interessat. Tanmateix, la mera comparació del dictamen pericial practicat en primera instància amb l'informe de l'assessoria mèdica de la C.A.S.S. permet apreciar que ambdós coincideixen substancialment en la determinació de les seqüeles que pateix l'interessat en el genoll esquerre i tan sols manifesten una lleu diferència en la seva quantificació, que el primer xifra en un 15% mentre que el segon ho fa en un 12%, conseqüència de la diversa consideració que atribueixen a l'entitat de la patologia.

Resulta indiscutible, tanmateix, que el dictamen pericial no conté cap errada en la determinació de les lesions sofertes per l'interessat, i que la seva valoració es mou dins del marge que preveu la pròpia guia-barem per aquest tipus de patologies, de manera que no hi ha raons que puguin justificar una revocació de la sentència apel·lada en aquest punt, que es fonamenta sens dubte en la prevalença dels dictàmens dels perits processals sobre els informes aportats per les parts, com a conseqüència del caràcter imparcial i contradictori d'aquest medi de prova.

A igual conclusió s'ha d'arribar quant a l'existència d'una desaxació de la cama esquerra en valgus, de 10 graus, que l'informe pericial valora en un 15%, és a dir, en la part inferior de la valoració prevista en la guia-barem. Encara que els anteriors informes elaborats pels serveis de la C.A.S.S. no haguessin fet referència a aquesta patologia, no existeixen elements de judici que permetin posar en qüestió les conclusions a què arriben els perits en aquest punt, i que la Batllia ha acceptat en l'exercici de les seves atribucions com a *peritus peritorum*.

En conseqüència, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula la C.A.S.S.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència de 23 de novembre de 2005 de la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.